

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Черкаській області
Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО.

Відповідно до статей 111-112, 135, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 26.07.2023 у кримінальному провадженні № 22023250000000131 від 27.04.2023 складено письмове повідомлення про підозру громадянину України Музиченку Сергію Петровичу, 29.07.1956 року народження, уродженцю м. Стаханов Луганської області, зареєстрованому за адресою: Луганська область, м. Кадіївка, проспект 50 років Жовтня, 10, кв. 59, фактично проживаючому на тимчасово окупованій території – м. Кадіївка Луганської обл., у вчиненні злочину, передбаченого **ч. 1 ст. 111-2 КК України**.

Також згідно з статтями 133, 135 КПК України, Музиченко С.П., 29.07.1956 р.н., викликається на 10:00 02.08.2023, 03.08.2023 та 04.08.2023 до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу УСБУ в Черкаській області підполковника юстиції Литвиненка А.А. за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, для вручення повідомлення про підозру та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023250000000131 від 27.04.2023. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені статтями 138-139 КПК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Андрій ЛИТВИНЕНКО

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО
ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)

Музиченко

Сергій

Петрович

29.07.1956 р.н.

про явку 02, 03, 04.08.2023

о «10» год. «00» хв. до слідчого

відділу Управління СБ

України в Черкаській області

(м. Черкаси, вул. Гоголя 240)

для забезпечення участі

у слідчих діях

у кримінальному провадженні
№22023250000000131

ОТРИМАВ

Повістку про виклик отримав, зі
змістом ст.ст. 138, 139 КПК
України ознайомлений: _____

Повістку про виклик вручив

Слідчий

В. Немеш

« _____ » 20 _____ року

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Слідчий відділ

м. Черкаси, вул. Гоголя, 240 ☎ 37-92-44

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Музиченко Сергій Петрович, 29.07.1956 р.н.

(прізвище ім'я та по батькові)

який (-а) зареєстрована (мешкає) за адресою: Луганська обл., м. Кадіївка, проспект 50 років Жовтня, буд. 10, кв. 59 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися 02.08.2023, 03.08.2023, 04.08.2023 року о «10» год. «00» хв. до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області Литвиненка А.А. (м. Черкаси, вул. Гоголя 240)

для участі у – слідчих діях

у кримінальному провадженні № 22023250000000131

для допиту у якості підозрюваного

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За відсутності ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підписавник юстиції

Андрій ЛИТВИНЕНКО

29.07.2023

М.П.

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbukhk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Черкаси

26 липня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Черкаській області підполковник юстиції Литвиненко Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023250000000131, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.04.2023 за фактом вчинення злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Музиченку Сергію Петровичу,
29 липня 1956 року народження,
уродженцю м. Стаханов Луганської області, громадянину України, який зареєстрований та фактично проживає за адресою: Луганська область, м. Кадіївка, проспект 50 років Жовтня, 10, кв. 59,

про те, що стороною обвинувачення зібрано достатньо доказів для повідомлення йому про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Досудовим розслідування встановлено, що Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно статті 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.

Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом.

Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону.

Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.

Відповідно до законів України «Про ринок природного газу» та «Про нафту і газ» в Україні визначено правові засади функціонування ринку природного газу України, заснованого на принципах вільної конкуренції, належного захисту прав споживачів та безпеки постачання природного газу, а також здатного до інтеграції з ринками природного газу держав-сторін Енергетичного Співтовариства, у тому числі шляхом створення регіональних ринків природного газу. Встановлено правові засади функціонування нафтогазової галузі – галузі економіки України, яка разом з іншими галузями забезпечує пошук, розвідку та розробку родовищ нафти і газу, транспортування, переробку, зберігання і реалізацію нафти, газу та продуктів їх переробки. Визначено, що газ – це корисна копалина, яка являє собою суміш вуглеводнів та не вуглеводневих компонентів, перебуває у газоподібному стані за стандартних умов і є товарною продукцією.

Для забезпечення інтересів держави, визначених законами України «Про ринок природного газу» та «Про нафту і газ», Постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.1998 № 747 утворено Акціонерне товариство «НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ «НАФТОГАЗ УКРАЇНИ»», яка є засновником АТ «ЛУГАНСЬКГАЗ».

У березні-квітні 2014 року у м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія рф шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на

окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

У окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «луганська народна республіка» (далі – «лнр»).

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань рф, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів рф на території Луганської області так званої «лнр».

Згідно з Конституцією України перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є **окупацією частини території суверенної держави Україна** та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У подальшому, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами рф та світовою спільнотою, 21.02.2022 рф визнано «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, а 22.02.2022 президент рф Володимир путін направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами рф, яке цього ж дня розглянуто та задоволено.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф Володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимога ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), **спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України**, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

24.02.2022 о 5 годині Президент російської федерації оголосив про своє рішення розпочати військову операцію в Україні.

Того самого дня, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на

державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24.02.2022 за № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

У подальшому строк дії воєнного стану в Україні продовжувався Указами Президента України (№ 133/2022 від 14.03.2022, №259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022, № 58/2023 від 06.02.2023, № 254/2023 від 01.05.2023) із затвердженням відповідними Законами України.

Резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022, визнається, що Росія вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН.

Як наслідок, агресія зс рф та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації значної частини території Луганської області.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (в редакції від 07.05.2022), тимчасово окупована рф територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

Згідно з ч. 2 ст. 9 Закону «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акту цивільного стану.

Таким чином, відповідно до вищевказаних норм міжнародного права та законів України: «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», «Про особливий

порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей»; Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015; Указу Президента України «Про межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях» № 32/2019 від 07.02.2019 та Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022, Алчевський район Луганської області, у тому числі м. Кадіївка (колишня назва Стаханов) починаючи з 07.04.2014, є тимчасово окупованою територією України, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

На тимчасово окупованій частині Луганської області з числа представників «лнр» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», є **органами окупаційної адміністрації російської федерації**.

Зокрема, відповідно до так званого «закону лнр» від 10.11.2014 № 38-I «О полиции» створено «министерство внутренних дел луганской народной республики», а відповідно до так званого «закону лнр» від 08.10.2018 № 267-II «О Министерстве государственной безопасности луганской народной республики» створено «министерство государственной безопасности луганской народной республики».

27.02.2015 на підставі так званого «закону лнр» від 04.11.2014 № 36-I «Об управлении и распоряжении собственностью луганской народной республики», постанов так званого «совета министров луганской народной республики» від 29.01.2015 № 02-04/22/15 «Об утверждении Положения о Министерстве топлива, энергетики и угольной промышленности луганской народной республики» та від 19.05.2015 № 02-04/142/15 «О вопросах деятельности государственных унитарных предприятий, государственных учреждений луганской народной республики», зареєстровано «государственное унитарное предприятие «ЛУГАНСКГАЗ», основним видом діяльності якого є «торговля газообразным топливом, подаваемым по распределительным сетям».

В структуру даного підприємства входить, утворене на захоплених виробничих потужностях Стаханівського міжрайонного управління по експлуатації газового господарства (МРУЕГГ) АТ «Луганськгаз» за адресою: м. Стаханов, вул. Шалабали, буд. 2А, так зване «Стахановское межрайонное управление по эксплуатации газового хозяйства - филиал Государственного унитарного предприятия «ЛУГАНСКГАЗ»».

Таким чином, представники АТ «ЛУГАНСЬКГАЗ» (створеного на підставі законодавства України) втратили можливість безперешкодно розпоряджатись та управляти належним їм майном.

У подальшому, службовими особами країни-агресора – російської федерації 04.10.2022 прийнятий нікчемний, відповідно до Указу Президента України № 687/2-2022 від 04.10.2022, Федеральний конституційний закон № 6-ФКЗ «Про прийняття в російську федерацію луганської народної республіки та утворення у складі російської федерації нового суб'єкта – луганської народної республіки».

Окремою статтею 28 даного закону встановлено, що уряд російської федерації з метою забезпечення на території луганської народної республіки стабільного та безаварійного функціонування об'єктів життєзабезпечення та життєдіяльності, оборони та безпеки об'єктів, що мають особливе соціальне, культурне та історичне значення, має право визначати переліки майна, що відноситься до елементів систем газо-, водо-, тепло- та (або) енергопостачання та підлягає обліку в якості власності російської федерації, а також встановлювати порядок здійснення прав користування та розпорядження зазначеним майном.

Відповідно до статті 7 вказаного закону передбачено, що з дня прийняття в рф лнр і утворення в складі рф нового суб'єкта військовослужбовці, що проходять військову службу у військових формуваннях і органах лнр, продовжують проходити військову службу у відповідності до законодавства рф.

Згідно із ст. 13 цього ж закону державні та місцеві організації, які функціонували на території лнр на день прийняття в російську федерацію лнр і утворення у складі російської федерації нового суб'єкта, здійснюють свою діяльність із збереженням попередньої організаційно-правової форми.

Тобто вказаним законом держава-агресор декларує віднесення збройних формувань та державних органів «лнр» до органів, які здійснюють владні повноваження на території Луганської області, що дає можливість визначити незаконні «министерство внутренних дел луганской народной республики», як орган окупаційної адміністрації рф, а «министерство государственной безопасности луганской народной республики» як збройне формування держави-агресора.

Федеральним законом від 21.11.2022 № 451-ФЗ «Про внесення змін до Федерального закону «О введении в действие части первой Гражданского кодекса российской федерации» 05.12.2022 передбачено внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб відомостей про наявних на нових територіях російської федерації юридичних осіб на підставі відомостей відповідних реєстрів, які створені та велися відповідно до нормативних правових актів донецької народної республіки, луганської народної республіки, Запорізької області, Херсонської області.

Відповідно до вказаних вимог законодавства держави-агресора рф, Государственное унитарное предприятие «ЛУГАНСКГАЗ», в структуру якого входить «Стахановское межрайонное управление по эксплуатации газового хозяйства филиал Государственного унитарного предприятия «ЛУГАНСКГАЗ», 29.11.2022 зареєстровано так званою «Межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по луганской народной республике» в так званому «Едином государственном реестре юридических лиц» на підставі «Внесения в Единый государственный реестр юридических лиц сведений о юридическом лице, зарегистрированном до принятия в российскую федерацию, на основании сведений реестра юридических лиц, который велся до принятия в российскую

федерацию» (мовою оригіналу).

Громадянин України Музиченко С.П., усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії проти України, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу рф, умисно, з метою завдання шкоди Україні, вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) шляхом реалізації та підтримки дій та рішень держави-агресора, а також шляхом передачі матеріальних ресурсів представникам окупаційної адміністрації держави-агресора та її збройним формуванням.

Так, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Кадіївка (Стаханов) Луганської області, у період з 29.11.2022 до 29.12.2022 (більш точний час встановити не виявилось можливим) в підтримку рішень та дій держави-агресора – російської федерації в частині переходу функціонування об'єктів газопостачання лнр до вимог визначених законодавством рф, викладених у Федеральному конституційному законі рф «Про прийняття в російську федерацію луганської народної республіки та утворення у складі російської федерації нового суб'єкта – луганської народної республіки» та Федеральному законі рф «О введении в действие части первой Гражданского кодекса российской федерации», в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно, умисно, зайняв посаду «начальника Стахановского межрайонного управления по эксплуатации газового хозяйства филиала Государственного унитарного предприятия «ЛУГАНСКГАЗ» (м. Кадіївка, вул. Шалабали, буд. 2А), яку обіймає по теперішній час.

Перебуваючи на вказаній посаді Музиченко С.П., підтримуючи та реалізуючи рішення держави-агресора, забезпечує та організовує роботу вищевказаного «міжрайонного управління» на підставі актів законодавства країни-агресора – рф, зокрема: Федерального закона «О газоснабжении в российской федерации», Федерального закона «О контрактной системе в сфере закупок товаров, работ, услуг для обеспечения государственных и муниципальных нужд», Правил поставки газа в российской федерации, утвержденных Постановлением правительства рф от 05.02.1998 № 162, Правил поставки газа в российской федерации, утвержденных Постановлением правительства рф от 01.11.2021 № 1901, Указа Президента рф от 23.11.1995 № 1173 «О мерах по осуществлению устойчивого функционирования объектов, обеспечивающих безопасность государства», Постановления Правительства рф от 29.05.2002 № 364 «Об обеспечении устойчивого газо- и энергоснабжения финансируемых за счет средств федерального бюджета организаций, обеспечивающих безопасность государства».

Для реалізації вказаної діяльності Государственным унитарным предприятием «ЛУГАНСКГАЗ» Музиченку С.П. видана довіреність № 390 від 29.12.2022.

Перебуваючи на посаді «начальника Стахановского межрайонного управления по эксплуатации газового хозяйства филиала Государственного унитарного предприятия «ЛУГАНСКГАЗ», він, з метою допомоги державі-агресору, також добровільно забезпечує постачання матеріальних ресурсів, а саме природнього газу, органам окупаційної адміністрації держави-агресора та її збройним формуванням.

Так, Музиченко С.П. на підставі вказаної вище довіреності особисто уклав контракти поставки газу № 2023/ТП-Б-75-12 від 18.04.2023 та № 2023/ТП-Б-2-12 від 05.05.2023 щодо постачання газу органам окупаційної адміністрації та збройних формувань рф, зокрема територіальним підрозділам «Министерства внутренних дел луганской народной республики» і «Министерства государственной безопасности луганской народной республики».

В подальшому, в період з січня по квітень 2023 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Кадіївка (Стаханов) Луганської області, вул. Шалабали, буд. 2А, займаючи посаду «начальником Стахановского межрайонного управления по эксплуатации газового хозяйства филиала Государственного унитарного предприятия «ЛУГАНСКГАЗ», маючи умисел на допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації шляхом передачі матеріальних ресурсів, безпосередньо реалізуючи рішення держави-агресора та окупаційної адміністрації про забезпечення окупаційних органів природним газом (*Федеральный закон «О газоснабжении в российской федерации», Федеральный закон «О контрактной системе в сфере закупок товаров, работ, услуг для обеспечения государственных и муниципальных нужд», Правила поставки газа в российской федерации, утвержденные Постановлением Правительства рф от 05.02.1998 № 162, Правила поставки газа в российской федерации, утвержденные Постановлением Правительства рф от 01.11.2021 № 1901, Указ Президента рф от 23 ноября 1995 г. № 1173 «О мерах по осуществлению устойчивого функционирования объектов, обеспечивающих безопасность государства», Постановление Правительства рф от 29.05.2002 № 364 «Об обеспечении устойчивого газо- и энергоснабжения финансируемых за счет средств федерального бюджета организаций, обеспечивающих безопасность государства»*) у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, здійснив передачу матеріальних ресурсів у вигляді природного газу органам окупаційної адміністрації держави-агресора, її збройним формуванням, а саме територіальним підрозділам так званих «Министерства внутренних дел луганской народной республики» та «Министерства государственной безопасности луганской народной республики», та ним особисто підписані відповідні акти прийому-передачі природного газу від 18.04.2023, 30.04.2023 та 05.05.2023.

Зокрема, відповідно до контракту поставки газу № 2023/ТП-Б-75-12 від 18.04.2023 до так званого «Стахановского городского управления внутренних дел Министерства внутренних дел луганской народной республики» та контракту поставки газу № 2023/ТП-Б-2-12 від 05.05.2023 до так званого «Министерства государственной безопасности луганской народной республики» підписаних від імені ГУП «ЛУГАНСКГАЗ» в «лице начальника Стахановского межрайонного управления по эксплуатации газового хозяйства филиала Государственного унитарного предприятия «Луганскгаз» Музыченко Сергея Петровича, действующего на основании доверенности № 390 от 29.12.2022» (мовою оригіналу) Музиченком С.П. здійснено передачу матеріальних ресурсів у вигляді природного газу органам окупаційної адміністрації держави-агресора та її збройним формуванням, а саме так званому «Стахановскому городскому управлению внутренних дел Министерства внутренних дел луганской народной

республіки» по актам прийому-передачі від 18.04.2023: № СТХ00002426 (за січень 2023) – газ об'ємом 18,835 тис. м³, № СТХ00002427 (за лютий 2023) – газ об'ємом 17,514 тис. м³, № СТХ00002428 (за березень 2023) – газ об'ємом 14,517 тис. м³, від 30.04.2023 № СТХ00002873 (за квітень 2023) – газ об'ємом 2,106 тис. м³; так званому «Міністерству державної безпеки луганської народної республіки» по актам прийому-передачі від 05.05.2023: № СТХ00002709 (за січень 2023) – газ об'ємом 1,968 тис. м³, № СТХ00002710 (за березень 2023) – газ об'ємом 1,144 тис. м³.

Таким чином, встановлена достатність доказів для підозри Музиченка Сергія Петровича у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111-2 КК України – умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації, підтримки рішень та дій держави-агресора, добровільної підготовки та передачі матеріальних ресурсів окупаційній адміністрації держави-агресора, її збройним формуванням.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

Андрій ЛИТВИНЕНКО

ПОГОДЖЕНО
Процесуальний керівник –
Прокурор відділу
Черкаської обласної прокуратури

Дмитро ПАРХОМЕНКО

26 липня 2023 року

Відповідно до ст. 277 КПК України підозрюваному роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту -

зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

___ год. ___ хв. ___ липня 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Черкаській області
підполковник юстиції**

Андрій ЛИТВИНЕНКО